

INFORMACJE PRZYDATNE RODZICOM

PEDAGOG SZKOLNY, ROLA I ZADANIA.

Drodzy Rodzice!

Mimo, że w szkołach pedagogzy szkolni pracują od wielu już lat, często niektórzy Rodzice nie wiedzą, co należy do naszych obowiązków lub wpisują nas w role, których w szkole nie pełnimy. Stąd czasem lęk przed wizytą z dzieckiem u pedagoga lub zabawne nieporozumienia typu: „ moje dziecko nie jest psychiczne i nie potrzebuje psychiatry”. Spieszę więc z wyjaśnieniem i poprzez odpowiedź na siedem podstawowych pytań, które być może chcieliby postawić mi Rodzice.

1. Czym zajmuje się pedagog szkolny?

Organizowaniem, ale przede wszystkim udzielaniem pomocy psychologiczno-pedagogicznej uczniom, którym jest ona potrzebna.

2. Jakie dzieci potrzebują pomocy psychologiczno-pedagogicznej?

Te, które mają specjalne potrzeby edukacyjne i dla których standardowe metody nauczania

w klasie według standardowych podręczników nie wystarczą, aby rozwinęły swój potencjał intelektualny, emocjonalno-społeczny.

- Jeśli więc Rodzicu masz dziecko, które mimo, że jest zdolne, inteligentne. nie potrafi nauczyć się czytać i pisać (nie potrafi zapamiętać liter, przestawia je, odwraca, pomija), odstaje od klasy, to mniemam, że potrzebuje pomocy pedagoga, gdyż jest dzieckiem z tzw. ryzyka dysleksji rozwojowej.

-Jeśli dziecko nie potrafi usiedzieć na lekcji, wierci się, chodzi po klasie, nie koncentruje się na pracy, wrywa się niepytane do odpowiedzi, rozprasza się pod wpływem najdrobniejszego bodźca, to potrzebuje pomocy ze względu na nadpobudliwość psychoruchową, czasem tzw. ADHD (Zespół Nadpobudliwości Psychoruchowej), który może stwierdzić lekarz w szczegółowej diagnozie.

- Pomocy psychologiczno-pedagogicznej potrzebują dzieci zahamowane, nieśmiałe, źle aklimatyzujące się w klasie, o wysokim poziomie lęku.

- dzieci niepełnosprawne, które chcą się uczyć w naszej szkole (niedowidzące, niedosłyszące lub z inną niepełnosprawnością)

- dzieci wolniej lub z trudem przyswajające wiedzę, dzieci z deficytami rozwojowymi

- dzieci zdolne i bardzo zdolne, którym trzeba wyżej podnieść poprzeczkę i opracować dla nich specjalny program rozwijania zdolności

3. Na czym polega pomoc psychologiczno-pedagogiczna?

Podstawowe formy pomocy to oddziaływania terapeutyczne w ramach zespołu korekcyjno-kompensacyjnego lub indywidualnych zajęć korekcyjno-kompensacyjnych.

Jako terapeuta pedagogiczny pracuję już wiele lat i mam wiele doświadczenia w tej dziedzinie. Jeśli dziecko, dla którego czytanie było zmaganiem, od którego uciekało, po

pewnym czasie zaczyna czytać chętniej, bez przymusu, dorównuje innym kolegom czytającym lepiej, to radość i wielki sukces dziecka, ale i sukces terapeutyczny. Mówię sobie wtedy: to ma sens, to działa. Skąd ta dziwna nazwa- zajęcia korekcyjno-kompensacyjne? Nie można ich mylić z zajęciami z gimnastyki korekcyjnej choć w obu przypadkach polegają one na korygowaniu, w przypadku moich zajęć korekcja dotyczy tych funkcji poznawczych, które rozwijają się zbyt wolno lub uległy zaburzeniu, za pomocą specjalnych ćwiczeń wzrokowo-słuchowo-ruchowych. Wykorzystuję cały inny potencjał rozwojowy dziecka- te funkcje, które rozwinięte są dobrze i bardzo dobrze- stąd nazwa- kompensacja.

- Ważną formą pomocy psychologiczno-pedagogicznej są zajęcia terapeutyczne w grupie tzw. socioterapia. Prowadzę ją dla dzieci z trudnościami emocjonalnymi, z trudnościami w komunikacji społecznej, dla dzieci nadpobudliwych lub zahamowanych, ale nie tylko. Są one również dla tych uczniów, którzy doskonale radzą sobie w nauce, ale mają trudności w relacjach koleżeńskich, przyjacielskich, czują się wyobcowani z klasy.

4. Czy pomocy psychologiczno-pedagogicznej udziela tylko pedagog szkolny?

Nie. Współpracuję przede wszystkim z nauczycielami. To oni są często pierwszymi osobami, które widzą potrzebę takiej pomocy. Sami też jej udzielają prowadząc zespoły dydaktyczno-wyrównawcze, zajęcia dla uczniów uzdolnionych

Współpracuję z Poradnią Psychologiczno-Pedagogiczną w Wodzisławiu Śl. W przypadku potrzeby również z poradniami specjalistycznymi. Nade wszystko jednak chciałabym współpracować z Rodzicami, bez ich zrozumienia i pomocy proces wsparcia wychowawczego lub terapii jest albo w ogóle niemożliwy lub mało skuteczny.

5. Od kogo zależy to, czy dziecko będzie objęte pomocą psychologiczno-pedagogiczną?

Decyduje o tym Dyrektor Szkoły, ale propozycję takiej pomocy wysuwa wychowawca, nauczyciel przedmiotu, pedagog (obserwując pracę dziecka, czasem zauważam inny rodzaj trudności, którego nie zauważa nauczyciel) rodzic, a nawet sam uczeń. O decyzjach dyrektora w/s pomocy powiadamia się rodzica pisemnie w czasie spotkania z nim w szkole lub wysyła się propozycję form pomocy dziecku drogą pocztową na adres domowy. Rodzic może przyjąć lub odrzucić wszystkie lub niektóre proponowane przez szkołę formy pomocy, podpisując otrzymany dokument. Jeśli rodzic nie wyrazi swojego sprzeciwu, to pomoc będzie udzielana w ustalonej formie na czas ustalony przez dyrektora Szkoły.

6. Czym kieruję się w mojej pracy?

Dobrem dziecka. Aby je osiągnąć angażuję swoją wiedzę i umiejętności. Rodzic oczekiwać może ode mnie fachowości, rozumienia problemów dziecka, często w kontekście problemów rodzinnych. Gwarantować mogę dyskrecję z wyjątkiem sytuacji, gdy zdrowie lub życie dziecka jest zagrożone (np. przemoc w rodzinie).

7.Co jeszcze robi pedagog w szkole?

Oprócz diagnozowania przyczyn trudności w nauce oraz pracy terapeutycznej prowadzę zajęcia wychowawcze i profilaktyczne, na lekcjach wychowawczych ,po uzgodnieniu z wychowawcą , włączając się tym samym w realizację Szkolnego Programu Profilaktyki i Szkolnego Programu Wychowawczego. Celem tych zajęć jest zapobieganie agresji, konfliktom, tworzenie atmosfery współpracy i bezpieczeństwa , uświadamianie uczniom zagrożeń związanych z nadmiarem czasu spędzanego przed komputerem, używaniem alkoholu i innych środków psychoaktywnych.

Zachęcam Rodziców do kontaktu i współpracy. Razem możemy dla dziecka zrobić więcej.

Pedagog szkolny- Wanda Gruszka